

August Varenius

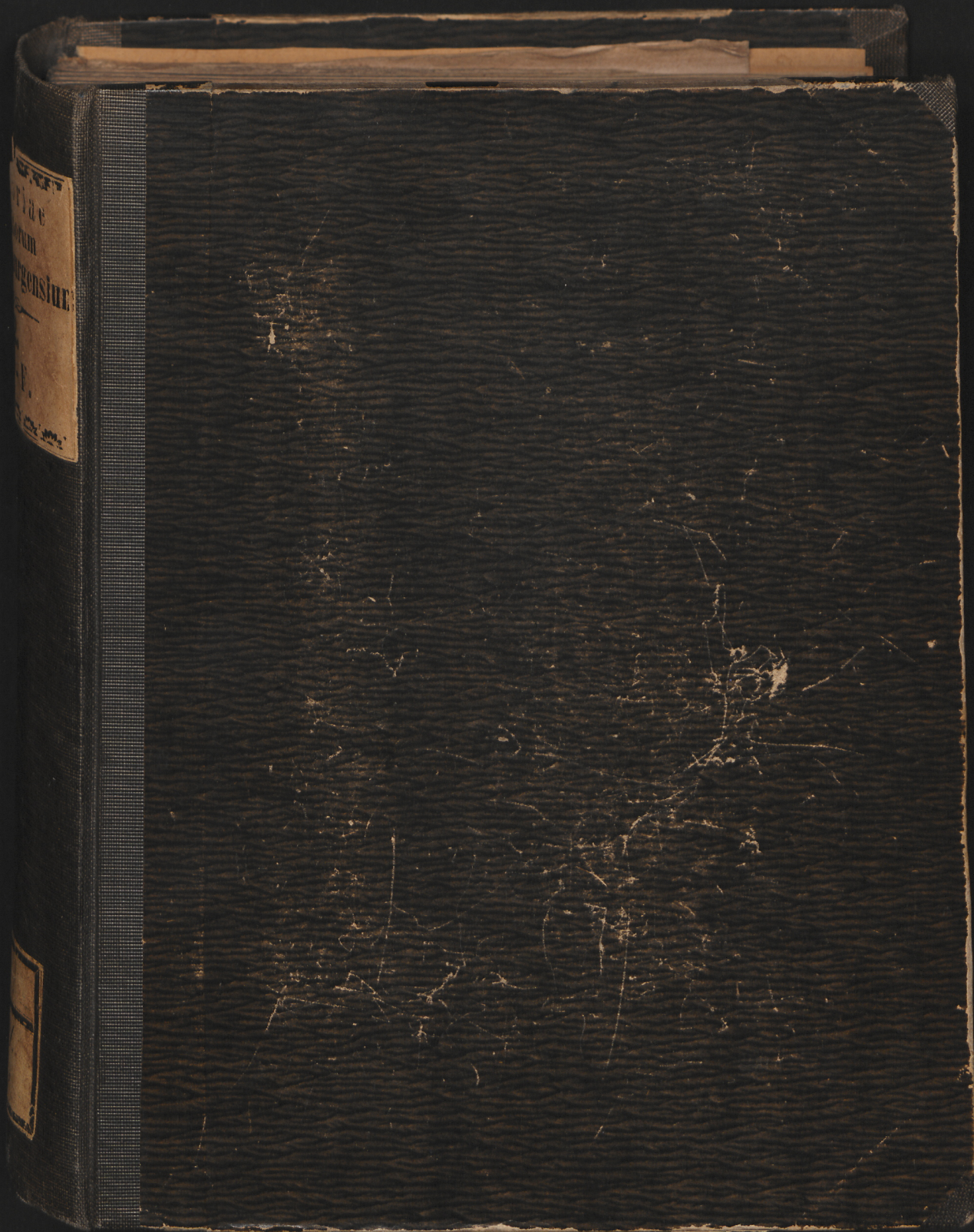
Augustus Varenius SS. Theol. & Phil. D. Hebraicorum Professor ordinarius. ... Dn. D. Jacobo Fabricio ... Professori Med. & Super. Mathem. in Univers. Rostoch. ... Funus, quod parant ... Apud omnes Cives Academicos solemniter indicit. Conventus fiet in Templo Jacobaeo hora 1. pomerid

Rostochi[i]: Kilius, 1652

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746961634>

Druck Freier Zugang

Vol. 241. (2.) <SON>

25
AVGVSTVS VARENIVS

SS. Theol. & Phil. D. Hebraicorum

Professor ordinar.

Universitatis Rostochiensis

RECTOR

Eminentissimo & Experientissimo Viro,

DN. D. JACOBO

FABRICIO,

Medico Celebratissimo, Profes-

sori Med. & Super. Mathem. in Univers.

Rostoch. per XL. Annos Excellentissimo, Duca-

lium Professorum & Medicorum Collegij, totiusque

adeo Academiae Seniori venerando, Archiatro Mekelburgico, &

Senenissimorum ac Potentiss. Daniæ ac Norwegiæ Regum

CHRISTIANI IV. Gloriosiss. mem. & FRI-

DERICI III. Personæ-Medico

Primario,

Funus, quod parant, cum Filio, Generi Excellentissimi

Apud omnes Cives Academicos solemniter

indicitur.

Conventus fiet in Templo Jacobo hora 1.

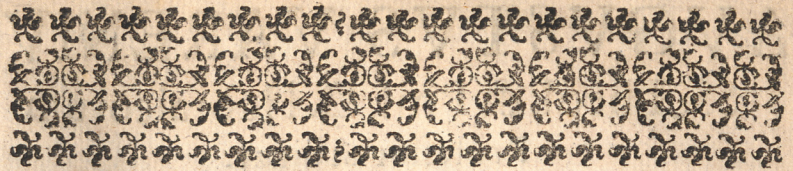
pomerid.

ROSTOCHI.

Typis NICOLAI KILLI, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. LII.

I quis ad indicendum, quod solemnibus exequiis hodie efferetur, & conde-
tur, funus, & in illo, *δημόσιον πένθος* impa-
rem me judicabit, is ad sententiam suam
meum adscribat suffragium. Abiit, abiit
magnus ille FABRITIUS, cui post GUIL-
LIELMUM LAURENBERGIUM, post
MAGNUM PEGELIUM, post
JACOBUM BORDINGUM, post
HENRICUM BRUCÆUM, post PETRUM MEM-
MIUM, post GERHARDUM NENNIUM, post PE-
TRUM STRATAGEUM

ἡμιθέους ὧν ἕρξα θεὸς Ἰνγηταῖσιν ἔδειξε
(ut BACMEISTEROS, AMSINGIOS, PAULOS, ROSE-
LEROS, TUNICHÆOS illibatae laudis Medicos discretam me-
moriã veneremur)

*jamdudum doctior orbis
detulit in Medicis fascibus imperium.*

Abiit, qui, ne acerbior per Epidemiarum febrium instabiles flammæ
aliis imperaretur abitis, totiens effecit, & eluso illo alvei infernalis præ-
sida, profugas ac in supremo jam ore versantes animas, alter *Æsculapius*
revocavit: abiit, qui scientiis hunc ultra Herculis columnas celebrem
Balthicum Heliconem, & in hoc totum illustravit orbem: abiit, qui
per *ἐμπειρίαν & βδομημονίαν ἰατρικὴν*, ab hoc ipso Reip. Acad. cor-
pore, omni tabe magis noxias pestes repulit, & tempestitivã antevor-
tit prudentiã: abiit, qui jam rude donatus, jam primi ordinis comitivam
aptus in GERMANIA, novã ARCHIATRI apud *Gloriosissimum*
CHRISTIANUM IV. & *Potentissimum* FRIDERICUM III.
incomparabiles sub Aquilone Reges, comitivã inclaruit in DANIA]

λαχών

λαχὼν παύτω κῦδος ὠκλήεσθον.

Abiit, qui amor patriæ, delitium Daniæ, præsidium & columen nostræ fuit Academiæ, cujus, ut propter senectutem defendendus non sit, quia mature discessit: propter raras tamen dotes, & tot illustria merita (projectis, qui hæc mallent εἰς ὕδωρ χεῖρα φεῖν Laconibus, imi subsellii viris) lamentabilis esse debet memoria. Abiit, qui dignius, quàm aliquis Archontius, vel Theombrotus, vel Thadæus Florent. vel Petrus Patavinus (quos Purpuratis honoratos apprimè, Camerar. meminit op. subcis. c. 55. & Valles. de sac. Phil. c. 74.) vel ipse Æsculapius propter unum Hippolytum, sustinuit expertus, quod Ecclesiasticus expressit c. 38. 3. Επισήμη ἰατρῶν ἀνψώσθ κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἕναντι μεγιστάνων Ἰουμαδοῦσεται, καὶ ὡδὸ βασιλείας λήψεται δόξαν. Cæterum, Threnodias, lacerimas, lamenta, quæ tamen in Seniorum funcribus, nec Scripturæ, nec naturæ, nec perseveræ Stoæ prohibet sententia, indicere, vel atro cilicio Academiam, ipsaq; ejus mœnia Puniço more (Diod. l. 19. 12ste) obvelare, non poscimus: nec ad exequiarum Magnificum apparatus, quem, suspenso Gelone, excellentissimi curabunt Generi, quicquam conferre possumus, quàm ut frequentes exequias ejus eamus, quo dignioris nunquam ibimus. Quod in FABRITIO nostro excellens, & supra communem vulgi captum se offeret, peculiari recordatione persequemur. Equidem, uti Anarcharhis in Scythiâ: ita

magnos posse viros, & magna exempla duros
vervecum in patriâ, crassoq; sub aere nasci.

nec omnes Boetos stupidos esse, præter Demosthenem, cui Βοιωτιάδην Æschines objecit, timiditatem in dicendo ex tempore, Demades: enthyememata lucernam olentia, Pytheas, Plutarch. in vit. Demosth. teste, vel soli testantur Cappadoces, ex quibus, (licet acerbius in hos luserint Ammian. l. 46. l. 2.

Ἰατρῶν ἕν ἰατρός κέραιας, πίννας ἢ χελώννας
εὐρεῖν, ἢ δοκιμον Ρήτορα Καππαδόκην

& Demodor. l. 2. t. 43. dum vocat Cappadoces ΦαυλεπιΦαυλοτάτους usq; adeo ut

κόσμησθ ὀλιγόση Καππαδοκιζόμενσθ)

Viri extiterunt, qui & virtutum sanctimoniâ, & scientiarum excellentiâ totum illustrarunt orbem, neq; nos vel κραῖσιν ἡθῶν καὶ οὐρανοῦ

τόπος examinabimus, vel an Rostocchii *cælum Atticum* sit, an *Boeoticum* inquiramus, nec ut, vel jam inde ab eqvo Trojano, imaginum, vanæ sc. Pompæ, si virtus absit, deducendo simulacra, *parturiant montes, nascatur ridiculus mus*, obstetricem accersemus: interfuit tamen ad natale solum FABRITIO: qui cum die XXIX. Augusti anno LXXVI. superioris seculi, Patre, *Viro integerrimo & spectatissimo* HENRICO SCHMIDT / *Sitopæo primario, Reip. Centumviro, & ærarii publici per annos benè multos præfecto* p. m. Matre item *pudicissimâ & honestissimâ* DOROTHEA Wulfes / *Reverendi Viri* DN. JOACHIMI Wulfes / *primi Evangelici Pastoris in Brütze prope Goldbergam in Ducatu hoc Mekelburgico* filiâ p. m. natus & *λουτρεῖ ὕδατι* εν ῥήματι renatus esset, simul prætextatus bullam sumsit, magnum illum NATHANEM CHYTRÆUM pueritiæ & adolescentiæ Regem habuit, cujus, in Scholam Patriâ Rostochiensẽ, tantum fuit meritum, quantum celeberrimi Philologi Rhodomanni in Lunenburgensem: ex quâ utraq; scholâ FABRITIUS vix quinque & decimas emensus *aristas*, ita est egressus, ut *aggressus metuenda viris vestigia magnæ indolis* adhuc prætextatus ediderit. Per *Isidorus Pelusiotæ* l. 4. ep. 108. meminit, quod in virorũ classẽ ascribendi jurarent prius: *καταφρονήσω ἡδονῆς σώματι*, *καταφρονήσω δόξης κενῆς καὶ κέρδους ποηεῶ. Ζηλώσω δ' ἀρετὴν καὶ τιμῶσω τὸ θεῖον καὶ γενεῖς. ἀληθῆς πείρασων οὐδὲ τι τούτων ὑπερβήσομαι εἰδώς οὐτ' ἐκόν.* Non aliter FABRITIUS, qui ex quo positâ prætexta *togam virilem* assumpsit, non illam (quod Antonio objicit Cicero Phil. 2.) flagitiosa mollitiæ *muliebrem reddidit*: sed veræ pietati, sanctitati, & sublimiori Doctrinæ, quasi datâ stolâ in matrimonio certo ac stabili locavit, studiumq; illi fuit *λέγειν πρακτικῶς καὶ πείρασθαι λογικῶς*: ut planè in illo fuerit, quod alicubi præscribitur ab Ambrosio: *In senibus gravitas, in juvenibus alacritas, in adolescentibus verecundiâ, ab ipsâ commendatur naturâ*: unde & noster *μεγαλειτης* expertus est, id quod nobilis Græcorum habet versiculus:

Εὐσεβέων παιδείασι τὰ λῶια δευσεβέων δ' οὐ.

Incluserat jam tũm, & totius Orchestræ Astronomicæ judicio ASTRONOMORUM PRINCEPS audiebat, Stemmatis generosus: at scientiarum excellentiâ supra stemma eminentissimus TYCHO BRAHE *Æques Danus*, qui in suâ illâ *Balticâ Uranopoli*, totus observationibus & admirandis Astronomicis *non sine sacris* defudabat:

542
bat: militaverat idem, postea incomparabilis Astronomus, XX. annorum
Juvenis ab Anno 1566. quo Albo Academiae nostrae est inscriptus, in his
ipsis Varniadum castris: & proinde, cum indigeret, cujus expromta ope-
ra in laboribus Astronomicis uti posset, Studiosum Juvenem ex hac no-
stra expetijt Academia. Mittitur FABRITIUS, dignus & Ourano-
poli, & Praeceptore Tychone discipulus anno æt. XVII. Hic hic vere
in salo *Cælum terrestre* habuit noster FABRITIUS, qui nisi ipse Urano-
polin satis ostendisset, ex tanto Praeceptore, & summi ingenij Commi-
litone CHRISTIANO LONGOMONTANO, Mathematico
celeberrimo aestimari posset. Sed ipse se in Urania, non nisi *ὀυράνια*,
& caelestibus ac igneis animabus digna studia excoluisse, satis orbi testa-
tus est, quando post quadriennium, non sine illustri munificentia Nobi-
lissimi Tychonis dimissus, per *Belgium & Britanniam*, illa quae in *cælo*
didicerat, magno cum applausu, docuit, Studia Astronomica, & id im-
petravit, ut & per Praeceptoris Tychonis, ac Longomontani commilitonis,
& per proprii ingenij pariter ac exercitationum monumenta & merita.
Eminentissimorum in re literaria Virorum dignaretur amicitia, & ex illis
Studiis sibi compararet *peculium castrense*, ac Astronomiae *ὀψώνια*. *Bel-*
gium jam & *Anglia* viderant FABRICIUM ex Urania: exoptabat
eundem Germania: venit ille, & lauream poeticam invocanti oblatam
admisit. Verum altius ferebatur mens Juvenis FABRICII: in *τέ-*
Χνη *ιατρικῆ* velis passis contendebat: quas quidem *ἰατρικὰς Hippocraticas*,
excellencia nobilissimi Studii, & diffusissimus ejus in genere hu-
mano usus, ex quo

Post lapsum, macies & nova februm.

Terris incubuit cohors

Absentisq; prius nulla necessitas

Leti corripuit gradum.

vehementèr accendebat. Equidem, cum, ex quo per unum hominem.
peccatum intravit in mundum & per peccatum mors, quatuor sint modi
quorum unus hanc mortalem vitam conficit: 1. *violentiae*, per quem ex-
ternæ vi mortalis succumbit: 2. *carentiae* ubi fame vel siti deficit. 3. *hu-*
morum dyscrasie & intemperie: 4. *τῷ θερμοῦ ἐμψύτου* *deficientiae*: & tota
ιατρικῆ circa tertium maxime occupetur, fatemur, extra pollicibiles cœnas
si foret, & illam Vacunæ indulgentiam, quam graphice Sapiens expref-
sit *Ecclesiast. c. 37. 32. 33. 34.* minus Medicorum fore: at quis seculum.

ἄνευ ἀποησίας καὶ χειρμαργίας, &c. etiam ubi hæc exulant. ἄνευ δυσ-
 κρασίας in corpore mortali, reddet? Næ id dabitur, ubi novum celum,
 aer, aqua, terra ἐν μακάρων νήσοισι dabitur, & ubi *ar immortalitatis* à
 Sinenfium Regulis explorabitur. Cæterum, extra illa si esset, annon
 nobilissima est & gloriofa, quæ *Altrissimum*, à quo est *Medicina*, & qui ē ter-
 τὰ procreavit *pharmaca*, vel in Botanicâ palpabilem facit naturâ? Lucas
 Evangelista Medicus fuit: quàm autem ille APOSTOLO in medullis ac
 visceribus hæserit, vel ex *salutatione* hic constare voluit, quando ad Co-
 loff. c. 4. *Salutat*, inquit, vos, Lucas ὁ ἰατρὸς ἀγαπητὸς Medicus ille, singu-
 laritèr dilectus (verè enim Chrysoft. σφόδρα μέγα τὸ εἶναι ἀγαπητὸν τῷ
 Παύλῳ in h. l. scripsit) & præclare Basil. Magnus in Asceticis: cum in Pa-
 radiso non simus, Medicis indigemus. Sed nos ad τὴν ἰατρὸν ἀγαπητὸν FA-
 BRITIUM redimus: qui cum post Uranopolin, Belgium, post Belgium
 Britanniam illustrasset, in celebrioribus Germaniæ Academijs clarissimos
 Medicos, & tùm ἰατρικῆς ὕλης ad miraculum usq; doctos: tùm τῆς
 ἐμπειρίας εἰς τὸ ἄκρον ἐλληλακότως audivisset, & eminentia eruditionis
 Medicæ spectacula edidisset XXVI. æt. anno, hujus seculi II. Biretum
 Doctorale Hippocraticum Jenæ virtute intaminatâ & repulsa sordida nesciâ
 admisit, & Doctorali honore fulgens in patriam velut palæstram Medicâ
 rediit.

Doctor ergo reversus planè ex præscripto Foëtæ
 εὐραϊὸς δὲ γυναῖκα τὸν ποτιόικον ἀγεῖται
 μήτε τριήκοντ' ἔτεων μάλα πολλὰ ἀπλείπων
 μήτ' ἐπιθεῖς μάλα πολλὰ. Γάμῳ δὲ πὶ ὄρι οὐτῷ.

27. ætatis anno lectissimam ac pudicissimam virginem MARGARETAM,
 RUDOLPHI MULLERI Civis Rostoch. spectatissimi ex TILSA
 DENIA Experientissimi quondam Viri DN. FRANCISCI DENII
 Medici per Mekelb. & vicinas provincias incluti, ex fratre, nepte, filiam
 solemnî ritu domum duxit, cum quâ & ἄμιον γάμον & κοίτην ἀμίαν-
 τον, eamq; benedictam amœnitate sobolis amœnissimæ, coluit. Epa-
 minondas, moriturus, cum quidam adstantium profusus exclamarent lacry-
 mis: Siccine sine liberis è vitâ discedis! Non, Δία, respondit: Sed filias
 duas, Leutricam sc. & Mantineam victorias post me relinquo, Diod. ficul.
 teste. Quod si id est liberos relinquere, tot beatissimus noster Senior ha-
 buerit, quot Discipulos, quot feliciter curatos, quot virtutis monumenta re-
 liquit, Cæterū nec propriâ magis sobole FABRITIUS caruit, qui ex fœ-
 cui-

eundiffimâ & pudiciffimâ suâ Cajâ PHILIPPUM JACOBUM,
 JOHANNEM ADOLPHUM, MARGARETAM ELISABETAM,
 SOPHIAM I. HENRICUM I. SOPHIAM II. feliciter quidem su-
 stulit: sed quos omnes abstulit atra dies & funere mersit acerbo. Supe-
 rant tamen, FABRITII sanguis (& supererit quum diutissime!) ELISA-
 BETHA nobile sexus sui decus & corona, *Experientissimo & Excellen-*
zissimo Viro DN. SIMONI PAULI, Medic. D. & uti antehac in Academ.
patriâ, Professore celeberrimo: ita postea in alterius patriæ, Daniæ, Regiâ Haff-
nienfi Academiâ, Serenissimi ac Potentissimi, augustissimæ memoriæ Regis
 CHRISTIANI IV. *Anatomicæ, Botanicæ, ac Chirurgicæ primo ac publico*
per IX. annos Professore Publico, & Practico publicitûs exercenti: nunc Se-
renissimi pariter ac Potentissimi DANORUM & NORWEGORUM
 Regis FRIDERICI III. *Medico Aulico, stabilis & pulcherrimâ sobole in deli-*
ciû ac decore Avi ac Patris efflorescente, florido feliciter antehac est juncta
 connubio: Superat HENRICUS II. Med. Cand. Superat SOPHIA III.
virtutum sui Sexus decoribus fulgida, vereq; ταπεινὸν τῆς ἀρετῆς, Amplissi-
mi ac Consultissimi Viri DN. DANIELIS SANDOVII, J. U. D.
celeberrimi, Practici, & Advocati in Judicio Provinciali solertissimi, Costa fi-
delissima, & elegantissimæ Sobolis Mater fecundissima. Et hæcenus qui-
 dem vidimus FABRICIUM Doctorem, Maritum, Patrem: videamus
 nunc per quos gradus adscenderit ad illam eruditi honoris apicem. In-
 cubuerat Arcto huic per Autumnum Anni 1602. *lues vehementissima,*
 quæ, cum putaretur extincta, sequenti Anno 1603. ardentiori etiam re-
 cruduit flammâ, ut unâ ætate 1300. homines ex Rep. Oppidanâ: ex
 Academicâ, benigniore fato, nonnisi *celeberrimum Theologum D. D. A-*
 VIDEM LOBECHIUM & 4. Studiosos leto immaturo dederit. Ve-
 nit tûm *novellus Doctor FABRITIUS, impavidus morborum domitor*
 ROSTOCHIUM, totâ patriâ plaudente, nonnisi illâ *febrium Morboniâ*
 ejulante, cui morti ipse pallida mors, pestisq; fuit, qui ex relegatâ, felici-
 cissimis curationibus, illâ pestium hydra, primum *Æsculapij honorumq;*
 Signum, sibi ipsi *candidis velis* in Patriâ explicuit: unde factum, ut ab
Illustrissimâ Dominâ, Dominâ SOPHIA, Illustrissimi ac Celsissimi DN. JO-
 HANNIS, Ducis Mekelb. Viduâ, *sanctæ memoriæ, non solum in aulam*
Lüpfensem, dato annuo Stipendio, vocaretur: sed & ejus filijs Junioribus,
Ducibus Mekelburgicis, in Sveciam proficiscentibus, jungeretur itineris
 comes. Reversus ex *Sveciâ Archiatri eminenti honore attollitur ab*
 Illu-

*Illustrissimo & Celsissimo Principe ac Domino DN. JOHANNES ALBERTO Duce Mekelburg. glorios. memoriæ: cumq; excessisset ex vitâ pariter ac Academiâ, incomparabilis Medicus GVILIELMUS LAURENBERGIUS Medicin. & Mathemat. superiorum in hac Acad. Professor celeberrimus, accessit Anno cto 10c XII. PROFESSORIS Superiorum Mathemat. & Medicine titulus: quàm in utroque Archiatri & Professoris fastigio, ex asse satis fecerit, testantur præter aulam Mekelburgicam, prælectiones publicæ, testantur demonstrationes Anatomicæ: testantur operationes Chymicæ, gratis ut plurimum, nec sine sacris, Studiosis domi per XXV. annos exhibitæ, ut plurima silentio nunc veneremur potius: quàm impari eloquio recordemur. Memor erit Academia, donec erit, insignis illius beneficii, quod celeberrimus Jctus DN. PETRUS WASMUNDT Rector tum hujus Univers. ad annum cto 10c CXXIIX. in membranis Academicis autoritate publicâ his verbis descripsit: *Cæsaris Ferdinandi II. inclementiore jussu, Illustrissimi nostri DN. ADOLPHUS FRIDERICUS & DN. JOHANNES ALBERTUS celebratis hujus anni Paschatos solemnibus, ex avitis suis provinciis tristissimo exemplo emigrarunt, suiq; ingens desiderium cunctis subditis reliquerunt, quorum loco ALBERTUS VVALDSTEINIUS Fridlandiæ & Saganiæ Dux nobis præficitur, qui in finitibus exactionibus, plerosq; incolas in 4. usq; annum miserimè divexatos, omnibus fere fortunæ bonis exiit, & ad incitas redegit. In his verò publicis malis, optimatum bellicorum insperatâ erga Academiam benevolentia, quam Collega noster D. JACOBUS FABRITIUS apud illos suâ sedulitate in arte Medicâ primitus obtinuit, & deinde nobis etiam conciliavit, ac diligentissimè fovit, ab horridis militum injuriis mediocriter tuti viximus, & mirabiliter servati fuimus, idq; solius Dei providentiâ, cui merito cum posteritatis posteritate gratias debito corde persolvimus. Agnoscat beneficium, quisquis illorum temporum, & hujus maxime urbis, quæ militate Cæsaris præfidum ad 3000. habuit, ac Academiæ, die in primis XXII. Jan. Ann. XXXI. quo cæde dirâ, nisu inaudito caput præscindere ausa est strenuo belli duci H. L. ab H. furens Erynnis**

Statum, revocabit. Cum autem æstate anni cto 10c CXXXI. maxima hujus Provinciæ pars, à milite Cæsareo, sub Ducis Fridlandiæ Generalatu, liberata fuisset, tandem & Rostochium mense Octobri, Domitium Decembri, Wismaria Januario, in Ducum Mekelburgicorum, Dominorum legimorum

544
timorum potestatem rediisset (pro quo in serenissima Capita & nos omnes, qui sub illorum vivimus patrocinio, collato insigni beneficio, Gratia sit JESU CHRISTO!) uti in absentes Celsissimos Principes: ita in redditos Illustrissimo Patrimonio Dominos clementissimos, integro & subiectissimo fuit affectu: & substitisset in illo Archiatri & Professoris (ac Anno 1632. & 1636. Rectoris Univ. Rost.) fastigio, jam dudum, Constantinopoli si fuisset, emeritus & comitivâ donatus, nisi mors Celsissimi sui Principis DN. JOHANNIS ALBERTI, Ducis Mekelb. &c. &c. intercessisset, cui non potuit non, qui tot annos Archiater incomparabili Principi fuerat, monumentum propria manu conscriptum in Albo Academiae his verbis FABRITIUS relinquere; & in illo simul devotissimum affectum exprimere: *Hoc anno c1636. mens. April. die XXIII. post XV. septimanarum pertinacem ægitudinem, 3. Ceterum cum Hydropi, in plenâ spe ac fiducia meritorum Christi Illustrissimus & Celsiss. Princeps DN. JOHANNES ALBERTUS Dux Megapol. &c. Gustrovi animam ad cælum exhalavit, postquam vivendo absolvisset, annos 46. min. 13. diebus.* Sublato ergo JOHANNES ALBERTO gloriosiss. mem. cum ex felicissimis per Holsatiam curationibus, quæ Rectoratum FABRITIO per trimestre protulerunt, fama Æsculapii nostri jam gloriosissimum Danorum Regem, totamque Arcum in sui venerationem & desiderium convertisset, quod felix faustumque fuit, An. 1636. Potentissim^o Rex Danie, Norvv. &c. &c. CHRISTIANUS IV. immortalis memoriae, FABRITIUM in Regii corporis Medicum à Celsissimo ac Illustrissimo Domino, DN. ADOLPHO FRIDERICO Duce Mekelburgico, &c. &c. Domino nostro longè clementissimo expetiit, & salvo Professoris emeriti honore, impetravit. Quam se in hac illustri Comitiva, tum Regi incomparabili: tum toti Regno Danie Domi, forisque probaverit, testatur gloriosus Regis CHRISTIANI IV. in FABRITIUM munificentia, & reconciliata nunquam clementia: testatur Potentissimi Hæredis ac Successoris FRIDERICI III. sententia, quâ, simul successit, & locum & Salarium gratiosè FABRITIO nostro confirmavit: cui Serenissimo Regi talem ad novissimum usque spiritum se præstitit: qualem Magno CHRISTIANO Patri. Vidimus FABRITIUM jam inde à natali & Thalassicâ illâ Huene Vranopoli, ad usque illam, in quâ ad veram ascendit Vranopolin, honorum, qui in MEDICUM unquam cadere potuerunt, eminentiam. Non caruit equidè illa felicitas suis calamitatibus, quas tum publice, ab Anno maxime 28. ad 32. exactionibus & deprædationibus militaribus exposita Provincia-

tum domi expertus est, acerbissimas. Præter enim, quod, uti Symbolum piæ def. fuit

Vigiles dat purpura noctes

vidit sexies sobolem elegantissimam acerbis efferi funeribus, PHILIPPUM maxumè JACOBUM, qui cum jam igneâ, planeq; Patris similitudine, linguas Orientales omnes penitus imbibisset, & Oratoriæ apud nos Professor publicâ jam famâ excelleret, in ipso flore juventutis, XXIII. annorum Juvenis Anno sc. cio ioc xxx. mens. Augusto, dum Orientem scrutatus est, corpore occidit, mente ad ἀναπλήν ἐξ ὕψους evolavit. Vidit fidelissimam domus columnam pariter ac tori sociam, anno XXIII. lamentabili funere conditam. Vidit: sed & id Cyprianæ admisit: *non potest esse victoria, nisi præcesserit pugna: cum fuerit in pugne congressione victoria, dabitur victenti corona: gubernator in tempestate dinoscitur: miles in acie probatur. Delicata jactatio est, cum periculum non est: & expressit quod vetus apud Babr. etymol. verficulus requirit:*

οἱ σοὶ πέπτωται πάντε τλήθι γενναίως

καὶ μὴ σοφίζου· τὸ χρεῶν γὰρ οὐ Φύξις.

August. l. 6. Confels. Ambrosium, dicit, felicem quendam hominem secundum seculum sibi æstimatum, quem sic tantæ potestates honoraverint: caterum cælibatum ejus laboriosum sibi visum esse: magis id de eminentissimo Fabricio per XXX. annos viduo dicere liceret, nisi ἐπ' ἀρεάν γραμμὴν & ultimam rerum lineam properandum esset, de quâ pulchrè Euripid. Electr.

Μῆ μοι τὸ πρῶτον βῆμ' εἰάν δράμῃ κελῶς
νικῶν δοκέτω τὴν δίκην περὶ ἂν πέλας
γραμμῆς ἵκηται, καὶ τέλ' ἔκμψη βίου.

Diodorus, eqvidem, Siculus: *insigni*, inquit, *corporis robore & sublimi mentis acumine præditum esse perquam est difficile*, unde Epaminondum vel illo nomine attollit, quod in illâ peritiæ militaris excellentiâ, in illâ æquitate ac celsitudine animi; quâ omnes Imp. superaverit, *firmiter ac robusto corpore fuerit*, miratus utriusq; *boni largitionem* ab invidente aliâs naturâ concessam, ut idem & *Valentissimus esset & sapientissimus* (Valer. Max. l. i. c. 12.) licet autem à robustâ & validâ ætate panegyricum Fabricius p. d. non poscat, qui & scientiarum excellentiam & illud, uti *Herm. Trismegist.* vocat ἐν καὶ μόνον ἀγαθὸν ὁσεβείαν, & illos, quos *Pelusior.*

l. 3. ep.

545
l. 3. ep. 151. ἐλαθ' ἑαυτοῦ ψυχῆς characteres ponit, excellentèr habuit,
cœli tamen beneficium fuit, quod & *habitus contigerit valida, & sanitas
robusta* FABRITIO Medico: quem uti *Juvenem mori*, in salibus ha-
betur: ita in jocoseriis, si Medicus ante novissima, frequentèr ingemi-
net illud Comici:

*lien necat, renes dolent
pulmones distrahuntur: cruciatur jecur
radices cordis pereunt, vires omnes dolent.*

Vixerat hæcenus FABRITIUS valetudine satis integra, & ætate ultra-
Davidica, quippe jam in LXXV. æt. anno: non expertus alium ex
Morboniâ holstem, nisi communem senibus MARASMUM, per
quem cum mortali spiritu & humore deficit τὸ θερμὸν ἐμφοῦτον. Sed tot
morborum terror, impavidus hunc *invincibilem* admisit: nec *mori ti-
muit*, qui ex aquâ & spiritu renatus (verba sunt Cypriani Martyris *serm. 4.
de mort.*) se Christi cruce & passione censerit, & de hoc seculo recedentem
ad æternam vitam *transiliturum* scivit. Mortalitas, quippe, Christi *hosti-
bus pestis est: Dei servus salutaris excessus*. Quod ergo jam moriturus Au-
gustinus supremâ voce expressit: *laudatos Christianos sine dignâ & com-
petenti penitentiâ de corpore exire non debere*, id FABRITIUS noster qui
cum Isidoro l. 3. ep. 285. οὐτ' ἀναμάρτητος fuit οὐτ' ἀναμάρτητους
ζητῶν φίλος, serîo meditatus, pridie ante obitum Reverendo &
Clarissimo Viro DN. M. JOHANNI BREMERO, Ser. R. M.
Dan. ac Norrveg. Concion. aulico Germanico, devotissimè peccata confes-
sus, Sacramentum corporis ac sanguinis JESU CHRISTI impetravit. De
Monicâ Matre Augustinus, l. 9. conf. *Quamquam*, inquit, *illa in CHRISTO
vivificata, etiam carne, nondum resoluta, sic vixerit, ut laudetur nomen tuum
in fide moribusq; ejus, non tamen audeo dicere, ex quo illam per baptismum
regenerasti, nullum verbum exivisse ab ore ejus contra præceptum tuum.* Et
vix etiam *laudabili vitæ hominum*, si remotâ misericordiâ discutias eam.
Non aliter sensit ὁ μακαρίτης noster, qui, quod *tutissimum* æstimat Bel-
lar. l. 5. de just. c. 3. & 7. in solâ Dei gratiâ & proposito in sanguine JESU CHRIS-
TI ἰλασθῆναι, de quo suaviter Θεολογούντων mente adhuc integrâ, illo
ipso novissimo inter mortales die, auditur Reverendum admodum &
Excellentissimum Virum DN. THOMAM LINDEMANNUM SS.
Theol. D. Celeberrimum, & Teyron. Hasniens. Eccles. Pastorem Regium; sine

sine dolorū vehementiori, qui oculis in morte natantibus atrā, excruciare corpusculū solent, svaviter d. xiv. Aug. Hafniæ ἐξέρχουσα. Ita ergo abijisti, abijisti, magne FABRITI! Et abitionē quidē ex hac vitā, quæ verē est σκί-
 ας ὄναρ & ξένου ἐπιδημία ad amœnissimas amœnitates, ubi nunc ultra
 purpuram, scepra, coronas cœlo recepta mens triumphat, gratulamur: neq;
 enim potuisset vitā aeterna succedere, nisi, ut Cypr. loquitur, hinc contigisset
 exire: non est exitus. sed transitus: & temporali itinere decurso ad aeterna
 transgressus. Quis te ad meliora festinasse, invidet? quis non se quog, ad
 Christi speciem reformari & ad cœlestis gloriæ dignitatem venire citius exo-
 pter? Hoc nos ostendamus esse quod credimus, ut cum accersitionis propriæ
 dies venerit, incunctantē ac libentē ad Dominum, ipso vocante, veniamus.
 Quantum te ibi charorum expectavit numerus? parentum, fratrum, filiorum
 frequens te turba desideravit: jam de suā immortalitate securā, & adhuc de
 nostrā incolumitate sollicita: ad horum conspectum venire, quanta & illis &
 nobis in commune letitia est? illic Apostolorum gloriosus chorus: illic Prophe-
 tarum exultantium numerus, illic Martyrum innumerabilis populus ob certa-
 minis & Passionis victoriam coronatur. Quod ergo jam requiescas, quod
 pulverem detergas, quod vigiles det purpura soles, quod jam soluto stadio
 coronam exigas, gratulamur: at meritum tuorum pondera revolven-
 tes, ereptum terris te dolemus & FABRITIUM exoptamus.

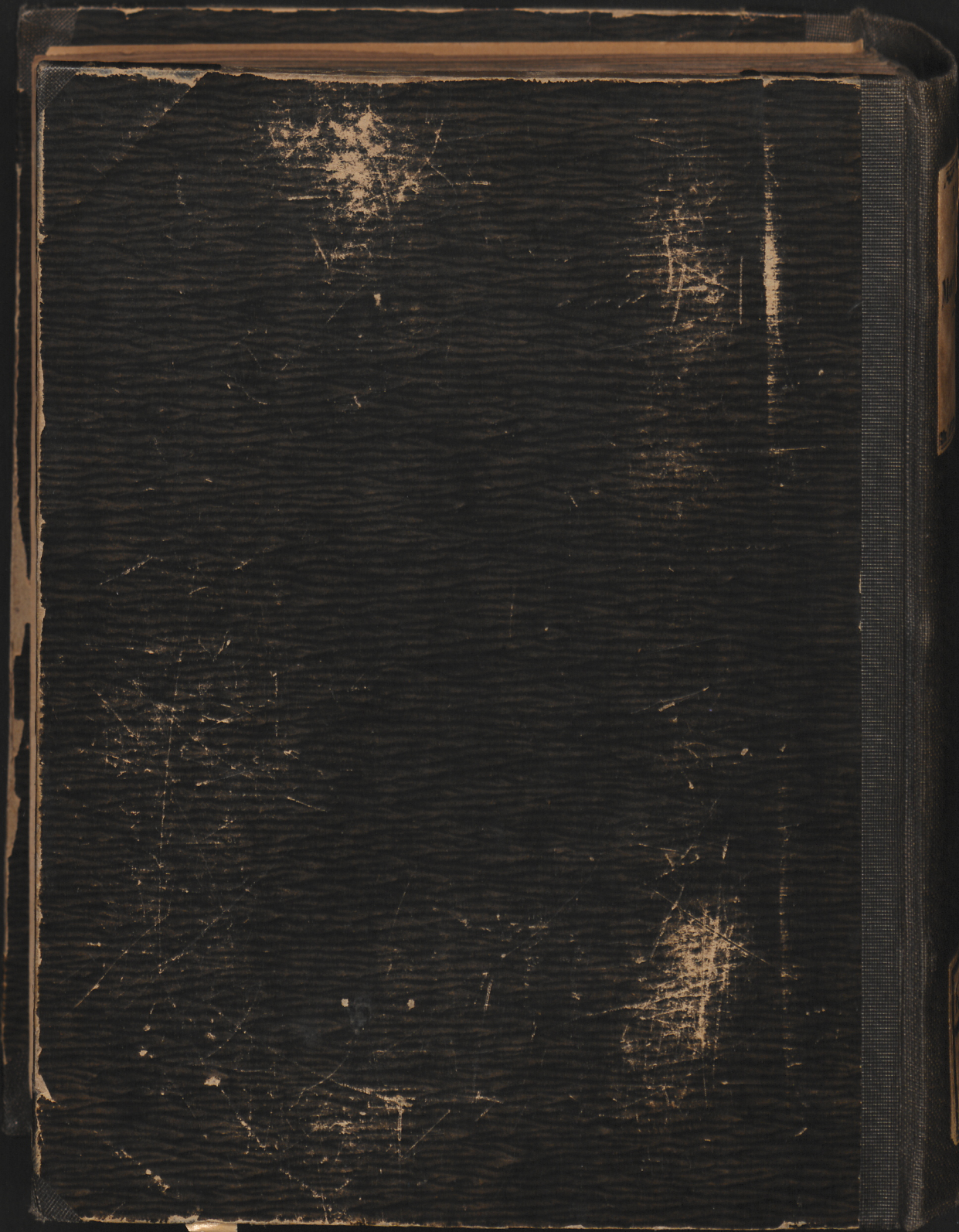
Quod ergo supremi honoris superest, omnes quotquot jurisdi-
 ctionem Academicam agnoscunt, monemus, ut Celeberrimi FABRI-
 TII per XL. annos Mathematici & Medici Professoris, Collegij Ducalis, &
 Facult. Medicæ totiusq, Academ. Senioris Archiatri, item Mekelburgici &
 Potentissimorum Daniæ Regum Personæ Medici exequias, ubi signum dabi-
 tur eant reverentē, & huic bono horā i. in Templo Jacobæo conveniant fre-
 quenter, rati se digniorem nunquam comituros. Inter eundem me-
 ditamini illud Cypriani cont. Demetr. Quando hinc excessum fuerit,
 nullus jam locus pœnitentiæ est: nullus satisfactionis effectus: hinc vitā amitti-
 tur, aut tenetur: hinc salutē aeternæ cultu Dei & fructu fidei providetur. Hic
 cum Christo semper vivamus, & facti per ipsum Filij Dei cum ipso semper ex-
 ultabimus. Non enim potest non semper esse lætus, qui cum morti esset obno-
 xius, factus est immortalitate securus, & illud Mon. Clun.

Hora novissima tempora pessima sunt: VIGILEMUS:

occe minaciter imminet arbiter ille supremus.

P.P. ROSTOCHII XV. Septemb. Anno cbs Ibc LII. sub
 Rectoratus Academici Sigillo.

temporis DEO mirabiliter dirigentem, Patriam suam Helvetiam, Praelinquens in Romanum imperium. Sincerum verbum DEI progerminat vir juvenis, Linguarum, Historiarum, Philosophos, (cujus amore cum primis flagrabat) incubuit, ita ut Imperator Carolus Poetica, in quibus inter alia egregia descripsit, non sine singulari assistente Caesaris documento) legit, ac ream, quae tum magna erat dignitas, et occasione stemma Nobile Fidlerianum Album Nobilium Romani Imperii, & ultra, pro placito Caesareo cooptatem utriusque sexus derivandum, perrenovavit. Huncque meum praenolicem Fidlerum ob singularem eruditum ingenij & animi Heroici dotes, probuit. Hac Nobilitate quamvis non gratia Domini mei Jesu Christi, immo menter mihi immerito concessa: Tamen pudet, sed magis me nobilitare cum S. S. Ministerium, ad quod Dominus ministerum suum destinavit. Haec summa dignitas, omnes humanas dignitates titulos superans.

Natus autem sum Ego CONSULUS LERUS, Dantisci Anno 1579. 6. Martina Patre VALERIO FIDLERO re, quondam Ducis Prussiae Archiepiscopi Alberti Friderici Consiliario, Margravegard praeclearae Familiae, & insignium

A 2

173
me detestorios deridem, ubi venit, ceu & Poese diligenter opera, Germanate (teltrò laurit, & hac cum, ad centum posteritatem Caesareo vum Feaclaroario habesed solâ erio clejus non ogiam & avit, & as: haec onorum
IS FID-
tâ matu-
e Docto-
ij Ducis,
ob Herm-
Matronâ,
quae

